U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše (soudce zpravodaj), Pavla Molka, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **T. P.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, **2) Ing. Miloš Zeman**, Hrad I. nádvoří č. p. 1, Hradčany Praha 1, **3) Ivana Zemanová,** Hrad I. nádvoří č. p. 1, Hradčany Praha 1, ve věci návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem došlým soudu dne 30. 1. 2018 se navrhovatel domáhá určení neplatnosti volby prezidenta republiky konané v lednu 2018 a jejího opakování počínaje registrací kandidátních listin. Poukazuje zejména na možné vady při registraci kandidátních listin a na zásah Nejvyššího správního soudu do voleb v důsledku vyjádření právního názoru na přípustnost podání kandidátní listiny některými poslanci či senátory opakovaně.

[2] V návrhu byla také vznesena námitka podjatosti proti soudcům Tomáši Langáškovi, Josefu Baxovi, Radanu Malíkovi, Petru Mikešovi, Pavlu Molkovi a Daniele Zemanové. O této námitce bylo rozhodnuto usnesením ze dne 2. 2. 2018, čj. Nao 38/2018-11, tak, že tito soudci nejsou vyloučení z projednávání a rozhodování věci.

[3] Podle § 66 odst. 1 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů, se podáním návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky může domáhat ochrany u soudu podle soudního řádu správního každý občan zapsaný do stálého seznamu, zvláštního seznamu vedeného zastupitelským úřadem, navrhující poslanci, navrhující senátoři nebo navrhující občan. Návrh je třeba podat nejpozději 7 dnů **po vyhlášení** celkového výsledku volby prezidenta Státní volební komisí (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem).

[4] Výsledek volby prezidenta republiky vyhlásila Státní volební komise v souladu s § 7 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 57 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky ve Sbírce zákonů pod č. 16/2018 Sb. dne 30. 1. 2018. V souladu s § 40 odst. 1 ve spojení s § 90 odst. 5 s. ř. s. a s § 66 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky počíná lhůta pro podání návrhu na neplatnost volby prezidenta běžet den následující po dni, který určil její počátek, v tomto případě den po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta Státní volební komisí ve Sbírce zákonů, tedy dne 31. 1. 2018. Zákony tak ohraničují nejen konec, ale i počátek uvedené lhůty.

[5] Uvedené závěry jsou potvrzeny ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, i pokud jde o jiné druhy voleb (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2010, čj. Vol 62/2010-4 nebo ze dne 31. 10. 2013, čj. Vol 116/2013 - 9). I když by navrhovatel mohl subjektivně pociťovat tento přístup jako formálně přísný, pokud jde o posuzování předčasnosti návrhu, nelze jej označit za samoúčelný, neboť vyplývá ze specifik přezkumu voleb, včetně vymezení okruhu účastníků až uveřejněním oznámení o výsledku voleb a lhůt pro rozhodnutí o návrzích (usnesení ze dne 19. 10. 2016, čj. Vol 1/2016-6). Z návrhu navrhovatele je zřejmé, že již byl seznámen se sdělením Státní volební komise a v souladu s ním i vymezil odpůrce. Zákonodárce však racionálně v § 40 odst. 1 s. ř. s. stanovil, že lhůta počíná běžet až den následující po dni, který určil její počátek, neboť může být velmi obtížné stanovit přesný okamžik, kdy v daném dni k určité události došlo. Soudu proto v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. nepřísluší zkoumat, zda již v okamžiku podání návrhu rozhodná událost nastala nebo nikoliv. Navrhovatel si byl zjevně judikatury Nejvyššího správního soudu vědom, neboť obsahově totožný návrh vedený pod sp. zn. Vol 17/2018 podal i dne 31. 1. 2018. Přesto neuvedl žádné argumenty, proč by se měl Nejvyšší správní soud od dosavadní judikatury odchýlit, ačkoliv si je jistě vědom, že odlišný právní názor by mohl Nejvyšší správní soud zaujmout pouze prostřednictvím pádnými důvody podloženého postoupení věci rozšířenému devítičlennému senátu [§ 17 odst. 1 a § 16 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

[6] Jelikož navrhovatel svůj návrh podal o den dříve, je třeba jej považovat za předčasný. Nejvyšší správní soud jej proto předvídatelně, v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního, odmítl.

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2018

Tomáš Langášek
předseda senátu